

Sygn. akt I KZ 29/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie P. K.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 maja 2022 r.,

zażalenia obrońcy na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 lutego 2022 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji,

**p o s t a n o w i ł**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 października 2021 r., sygn. akt V Kzw (...), Sąd Okręgowy w P. - po rozpoznaniu zażalenia obrońcy na postanowienie Sądu Rejonowego w L. z dnia 15 września 2021 r., sygn. akt II Ko (...) – utrzymał w mocy to postanowienie, którym m.in. zmieniono środek zabezpieczający stosowny wobec P. K. w ten sposób, że w miejsce terapii orzeczono umieszczenie go w zakładzie psychiatrycznym.

Od tego postanowienia obrońca wywiódł kasację.

Zarządzeniem z dnia 3 lutego 2022 r. Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych Sądu Okręgowego w P., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji złożonej przez obrońcę, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Na to zarządzenie zażalenie złożył obrońca P. K. wnosząc o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie nie jest zasadne.

W zaskarżonym zarządzeniu trafnie wskazano na treść art. 519 k.p.k. (omyłkowo powołał § 1), stosownie do którego postanowieniem, na które przysługuje **stronie** kasacja, jest jedynie postanowienie o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Literalne brzmienie tego przepisu nie pozostawia wątpliwości – wbrew twierdzeniom żalącego – co do katalogu orzeczeń, na które przysługuje stronie kasacja. Zastosowanie przez ustawodawcę koniunkcji przesądza, że zaskarżalne w tym trybie jest wyłącznie prawomocne postanowienie, w którym jednocześnie umorzono postępowanie i zastosowano środek zabezpieczający. Jedynymi postanowieniami, od których strona może wnieść kasację są więc tylko te, które jednocześnie umarzają postępowanie, zyskały prawomocność i zawierają orzeczenie o zastosowaniu środków zabezpieczających. Owo ograniczenie nie dotyczy podmiotów wskazanych w art. 521 k.p.k. (por. postanowienia SN: z dnia 26.01.2021 r., LEX 3112942, II Kz 46/20; z dnia 2.10.2007 r., II KZ 33/07, OSNwSK 2007/1/2158). Ponadto należy zauważyć, że żalący domaga się przyjęcia kasacji od prawomocnego postanowienia wydanego w postępowaniu wykonawczym, ignorując przy tym dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego a także piśmiennictwo, z którego to jednoznacznie wynika, iż prawo do wniesienia kasacji od postępowań wydawanych w postępowaniu wykonawczym mają jedynie podmioty wymienione w art. 521 k.p.k. (zob. też m.in. postanowienie SN z dnia 19 marca 2009 r., III KZ 15/09, OSNKW 2009, z. 8, poz. 65; (w: Z. Hołda, K. Postulski: Kodeks karny wykonawczy. Komentarz, Gdańsk 2005, s. 41).

Dlatego nie było innej możliwości jak odmówić przyjęcia kasacji obrońcy, z powołaniem się na treść przepisów art. 530 § 2 k.p.k. i art. 519 k.p.k.

Kasacja jest dla stron nadzwyczajnym środkiem zaskarżania prawomocnych już orzeczeń i dlatego może być przez stronę wniesiona jedynie w ściśle określonych ustawowo warunkach, a te ustawodawca określił m. in. w powołanym wyżej art. 519 k.p.k. Dlatego w układzie procesowym jaki zaistniał w tej sprawie, do

wniesienia kasacji uprawnione są wyłącznie podmioty szczególne, o których mowa w art. 521 § 1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak postanowieniu.